

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Er/510/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213207378
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8213207378.3

Uznesenie

Okresný súd Bardejov vo veci exekúcie oprávneného: CASH COLLECTORS SK, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., o vymoženie sumy vo výške 7.974,29 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Exekúciu **zastavuje**.

II. Súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Kunovi **priznáva** nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému vo výške 49,92 Eur, ktorú je povinný nahradiť do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Bardejov bola dňa 16.09.2013 doručená žiadosť súdnej exekútorke JUDr. Denisy Uhríkovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 13.08.2013 a exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz č.k. 5Zm/473/2013-14, ktorý vydal dňa 06.06.2013 Okresný súd Bratislava V. Tunajší súd vydal dňa 25.09.2013 súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5701069396.

2. Tunajší súd uznesením č. k. 1Er/510/2013-61 zo dňa 21.8.2023 prvým výrokom rozhodol o zastavení exekúcie, druhým výrokom súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Kunovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému v rozsahu 100% o ktorých súd rozhodne po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, tretím výrokom povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Dňa 20.09.2023 podal oprávnený odvolanie voči uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 21.08.2023, kde oprávnený zastáva názor, že Okresný súd Bardejov nesprávnym procesným postupom dospel k nesprávnemu záveru a zároveň žiada, aby súd zaviazal povinného na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému.

4. Vecou sa ďalej zaoberal Krajský súd v Prešove, ktorý uznesením č.k. 13CoEk/19/2023-89 zo dňa 01.10.2024 rozhodol, že zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Krajský súd v Prešove v závere rozhodnutia vyslovil právny názor, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, v zmysle ktorého bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť, či spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré nebolo v základnom konaní zmenkovým súdom prihladené a v prípade, ak súd dospeje k záveru, že takéto neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa existujú, je povinný posúdiť kvantifikovateľnosť a oddeliteľnosť jednotlivých nárokov, ktoré sú svojou povahou neprijateľné a preto sa im súdna ochrana nemôže poskytnúť. Až následne je oprávnený rozhodnúť o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

6. Podľa ust. § 243h ods. 1 vety prvej zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

8. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

9. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona,

10. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

11. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

16. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť jeho obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré:

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
- v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
- w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. V zmysle čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, resp. čl. 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

23. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, sa na účely tohto zákona rozumie (ďalej len „zákon o úveroch“):

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona o úveroch je veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

25. Podľa § 3 ods. 2 zákona o úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Okresný súd Bardejov, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle vyššie uvedených intencií, postupoval v zmysle záverov a pokynov odvolacieho súdu a vo veci opätovne konal a takto rozhodol:

27. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa menili a dopĺňali niektoré zákony, je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach. Právna úprava má zamedziť, aby ďalej dochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom. Zaviedla sa povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. V exekučných konaniach, prebiehajúcich na podklade exekučného titulu vydanom v konaní, v ktorom nebola účastníkovi poskytnutá primeraná ochrana, je nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou ochrany spotrebiteľa aj v týchto konaniach. Na tento účel je upravená možnosť súdu zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia a v prebiehajúcich exekúciách rozhodnúť o ich zastavení, čím sa stanovila povinnosť súdu prihliadať na spotrebiteľské vzťahy, a to aj v konaniach, v ktorých súdy takúto povinnosť opomenuli.

28. Počas celého exekučného konania je exekučný súd povinný skúmať formálne a materiálne predpoklady, za ktorých možno exekúciu vykonávať. Ak exekučný súd zistí prekážku brániacu vykonaniu exekúcie, je povinný z úradnej moci a v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania rozhodnúť o zastavení exekúcie, resp. o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej následnom zastavení. Jedným z nevyhnutných predpokladov na zákonné vedenie exekúcie je i spôsobilý exekučný titul. Pokiaľ súd zistí nedostatok exekučného titulu majúci za následok jeho absolútnu neplatnosť, je povinný sám z úradnej moci nezákonne vedenú exekúciu zastaviť. Pritom zastaveniu exekúcie, resp. vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a jej následnému zastaveniu po zistení takejto prekážky nebráni ani už vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Vydané poverenie nepredstavuje procesnú prekážku brániacu zastaveniu exekúcie. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napríklad aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začatú exekúciu zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu (uznesenie Ústavného súdu sp. zn. II ÚS 404/2010-16 zo dňa 30.9.2010, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 545/2010-15 zo dňa 9.12.2010).

29. Tunajší súd v súlade s ust. § 57, § 58 ods. 1 a § 243f ods. 6 Exekučného poriadku preskúmal, či nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie, či už podľa § 57 ods. 1 písm. m) alebo z iného dôvodu. Za týmto účelom súd preskúmal aj exekučný titul, z ktorého zistil, že Okresným súdom Bratislava V bola zmenkovým platobným rozkazom povinnému uložená povinnosť zaplatiť sumu 7 974,29 Eur so 6 %-ným ročným úrokom od 22.07.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 26,58 Eur a náhradu trov konania v celkovej výške 1 068,36 Eur, z toho 480 Eur je náhrada za súdny poplatok za návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu.

30. Súd sa tiež oboznámil so Zmluvou o splátkovom úvere č. 0452012328 zo dňa 31.10.2006 (ďalej len „zmluva o úvere“), Zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve zo dňa 30.10.2006.

31. Z vykonaného dokazovania, ako aj samotného doplnenia návrhu zo dňa 21.01.2016 a jeho príloh a pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5Zm/473/2013, má súd za preukázané že zaplatenie pohľadávky z úveru je zabezpečené vlastnou zmenkou vystavenou povinným na rad spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché myto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. previedla predmetnú Zmenku na rad spoločnosti CASH COLLECTORS SK, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015 „sine obligo“. Z dôvodu porušenia platobných povinností povinným a nezaplatenia úverovej pohľadávky v lehote jej splatnosti, došlo k predčasnému zosplatneniu úverovej pohľadávky a nárok z nesplateného úveru bol uplatnený v zmenkovom konaní. O nároku zo zmenky bolo právoplatne rozhodnuté v zmenkovom konaní zmenkovým platobným rozkazom č. k. 5Zm/473/2013-14 zo dňa 06.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2013 a ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní.

32. Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 31.10.2006 súd zistil, že predchodca oprávneného (Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava) poskytol povinnému spotrebiteľský úver vo výške 150.000,00 SK (4979,08 Eur), ktorý sa povinný zaviazal splácať v splátkach mesačne po 3042,00 SK (100,97 Eur). V predmete zmluvy je uvedené, že úver sa poskytuje pri premenlivej úrokovej sadzbe, 12.60 % p.a. v deň uzatvorenia zmluvy. V rovnaký deň t.j. dňa 31.10.2006 uzatvoril povinný s právnym predchodcom oprávneného (Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava) Zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve, kde dlžník „vystaviteľ“ vyhlásil, že vystavil v prospech zmenkového veriteľa „remitent“ – banky zmenku, ktorá neobsahuje údaj o zmenkovej sume a dátume splatnosti zmenky. V článku II predmetnej zmluvy vystaviteľ udelil remitentovi právo na doplnenie chýbajúcich údajov na zmenke tak, aby bola zmenka úplná.

33. S poukazom vyššie citované právne predpisy súd kauzálny vzťah medzi oprávneným a povinným posúdil, ako vzťah spotrebiteľský, a to jednak s ohľadom na predmet činnosti pôvodného oprávneného na základe výpisu z Obchodného registra Slovenskej republiky, ako aj vzhľadom k tomu, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený v obdobných prípadoch vystupuje opätovne. Z okolností uzatvárania zmluvy a najmä s ohľadom na povahu strán zmluvy je zrejmé, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou – nepodnikateľom. Na margo veci súd dodáva, že v prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu nesie dôkazné bremeno veriteľ (oprávnený) a existujúce pochybnosti treba v takom prípade odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie.

34. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto zmluvy sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úverová zmluva túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli (bez akýchkoľvek pochybností) zmluvné dojednania, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

35. Z obsahu Zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal oprávnený – predchodca pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje povinného, pričom povinný obsah zmluvy nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť ani neovplyvnil. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa vtedy platného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Platí totiž zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí. Súd ustálil, že sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah a následne súd skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadané na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, 3. rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom.

36. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5Zm/473/2013 vyplýva, že tento sa v základnom konaní nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy v súvislosti s ktorou vymáhaný nárok vznikol. Spotrebiteľskú zmluvu nemal ani pri rozhodovaní k dispozícii, rozhodoval výlučne na podklade tvrdení právneho predchodcu oprávneného, a to na podklade predloženého originálu zmenky na sumu 7 974,29 Eur.

37. Exekučným titulom je v tejto veci právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz č. k. 5Zm 473/2013 – 14 zo dňa 06.06.2013, ktorý vydal Okresný súd Bratislava V dňa 06.06.2013 na základe uvedeného, je teda nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky.

38. Z predloženej fotokópie zmenky, ktorá je súčasťou pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5Zm 473/2013, ktorú oprávnený priložil k návrhu na vykonanie exekúcie, a na základe ktorej bol priznaný nárok v exekučnom titule, súd zistil, že bola vystavená povinným dňa 31.10.2006, t.j. v deň uzavretia zmluvy o úvere (kauzálného vzťahu). Okresný súd Bratislava V, na základe uvedeného vydal zmenkový platobný rozkaz, pričom v tomto prípade postupoval a rozhodol bez toho aby mal k dispozícii čo i len Zmluvu o splátkovom úvere. Ako už konštatoval odvolací súd v svojom rozhodnutí uvedený právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským. Exekučný súd mal preukázané, že predmetná zmenka bola vystavená v rozpore s ust. § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nárok z takto vyplnenej zmenky v žiadnom prípade jej majiteľovi nemožno priznať.

39. Predmetná spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená a zmenka vystavená v čase, keď vtedy platná právna úprava nezakazovala použitie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch. Použitie zmenky, dohoda o vyplňovacom práve k zmenke, ani jednotlivé ustanovenia zmluvy, plnenia z ktorých sa prostredníctvom zmenky veriteľ voči spotrebiteľovi domáhal, však nesmú mať povahu neprijateľnej podmienky podľa generálnej klauzuly upravenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani porušovať zákaz odchylenia sa zákona v neprospech spotrebiteľa zakotvený v ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

40. Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že predchodca oprávneného poskytol povinnému úver, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že predchodca oprávneného konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je možné skonštatovať, že daný vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa a je nevyhnutné, aby sa naň aplikovali ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Súd má za to, že daná zmluva spadá do kategórie spotrebiteľských zmlúv v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň je potrebné na daný vzťah aplikovať aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

41. Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevyučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

42. Uplatnený nárok oprávneného vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom.

43. Podľa § 11 ods. 1 ZZŠ každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

44. Podľa § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

45. Podľa § 17 ods. 1 veta prvá, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

46. Z citovaných ustanovení § 11 vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky – zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ – povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystavovateľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovoliavať zákonnej ochrane svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), ibaže by preukázal, že majiteľom zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

47. Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

48. Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinného, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom a preto je neplatná.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve, ako neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uplatnený nárok nemal byť právnomu predchodcovi oprávneného (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/859/2014)

50. Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom, sa vychádzalo striktné zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky, a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Z uvedeného dôvodu, keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzu zmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom, nakoľko je neplatné (§ 39 občianskeho zákonníka), a keďže na túto skutočnosť nebolo prihliadnuté v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

51. Súd prvej inštancie viazaný pokynom Krajského súdu v Prešove vyjadreným v uznesení č.k. 13CoEk/19/2023-89 zo dňa 01.10.2024, preskúmaním pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5Zm/473/2013, ako aj Zmluvy o splátkovom úvere č. 0452012328 zo dňa 31.10.2006, Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve uzavretej medzi právny predchodcom oprávneného a povinného dospel k záveru o rozpore zmenkového dojednania so zákonom. Zohľadňujúc právny názor odvolacieho súdu súd pre rozpor dojednanej zmenkovej podmienky so zákonom súd neskúmal oddeliteľnosť nárokov uplatnených v predmetnom konaní, a to vzhľadom na vyššie obsiahnuté závery.

52. Súd prvej inštancie však považuje za potrebné zdôrazniť, že v predmetnom exekučnom konaní sa vymáha právny nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola povinnému ako spotrebiteľovi predložená vo vopred predtlačenej formulárovej podobe bez možnosti akejkoľvek zmeny keď pri jej uzatváraní sa do nej vpisovali len údaje týkajúce sa identifikácie spotrebiteľa (meno a priezvisko, bydlisko a rodné číslo), čísla zmluvy o úvere (spolu s dátumom jej uzavretia) a dátumu uzavretia zmluvy, vrátane podpisov zmluvných strán. Oboznámením sa s obsahom predmetnej zmluvy, ako aj jej všeobecnými obchodnými podmienkami súd dodáva, že v danom prípade s poukazom na rozhodcovskú doložku obsiahnutú

v časti všeobecných podmienok uvádza, že neprijateľná zmluvná podmienka spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, podľa ustanovenia § 53 ods. 5 OZ sa považuje za absolútne neplatnú. Zároveň tým vzniká základ pre docelenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu.

53. Následne sa súd ďalej zaoberal trovami súdneho exekútora.

54. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

55. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

56. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

57. Podľa § 14 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „Vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

58. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

59. Súdny exekútor predložil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie.

60. Z exekučného spisu je súdu zrejmé, že súdny exekútor si uplatnil odmenu za jednotlivé úkony vo výške 33,19 Eur.

61. Nakoľko je preukázané, že súdny exekútor je platca DPH uplatnil si odmenu zvýšenú o 23 %.

62. Zo spisu súdneho exekútora vyplýva, že vykonal nasledovné úkony, ktoré sa odmeňujú paušálnou sumou a to: získanie poverenia na vykonanie exekúcie 1x (3,32 Eur), doručenie príkazu na začatie exekúcie 1x (3,32 Eur), doručenie upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie 1x (3,32 Eur), zisťovanie údajov o povinnom za súčinnosti Odboru správy registrov SVS MV SR 1x (3,32 Eur), zisťovanie čísla účtu hromadne banky 1x (3,32 Eur), zisťovanie informácií o povinnom Mestský úrad Bardejov 1x (3,32 Eur), zisťovanie informácií o zamestnávateľovi povinného prostredníctvom sociálnej poisťovne 1x (3,32 Eur).

63. Súd nepriznal odmenu súdnemu exekútorovi za úkon zisťovania majetku prostredníctvom online zisťovania cez kataster portál, nakoľko súd tento úkon považuje za jednoduchý administratívny úkon a súdnemu exekútorovi tým nevznikli žiadne hotové výdavky v súvislosti s jeho vykonaním.

64. Súd súdnemu exekútorovi priznal odmenu vo výške 33,19 Eur. Nakoľko je súdny exekútor platca DPH celková výška odmeny je 40,82 Eur (33,19 Eur + 7,63 Eur DPH).

65. Súdny exekútor si v časti náhrady hotových výdavkov uplatnil za archivovanie spisu po dobu 5 rokov náhradu hotových výdavkov vo výške 14,11 Eur, za poštovné poplatky (19x1,50 Eur, 1x3,10 Eur za zaslanie exekučného spisu súdu) si uplatnil náhradu v celkovej výške 31,60 Eur a náhradu za administratívny materiál (kancelársky papier, obálky, spisový obal, archivovacie krabice, lepidlo) vo výške 7,90 Eur. Spolu si súdny exekútor teda uplatnil sumu vo výške 64,33 Eur (53,61 Eur + 10,72 Eur (DPH)).

66. V exekučnom spise sa nachádzali doručenky za doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie 1x zo dňa 13.11.2013, ktoré bolo doručované povinnému (1,50 Eur), 1x podnet súdneho exekútora

na rozhodnutie o námietkach proti exekúcií zo dňa 7.3.2014, ktoré boli doručované Okresnému súdu Bardejov (1,50 Eur), 1x doručovanie výzvy na vyhlásenie o svojom majetku zo dňa 5.3.2014 (1,50 Eur). Súd ďalej priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (1,50 Eur), doručenie spisu súdu (1x3,10 Eur). Vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie v spise nebolo doložené. Súd zároveň dodáva, že tento úkon vznikne až v budúcnosti a preto takúto náhradu hotových výdavkov titulom poštovného súdnemu exekútorovi ani nemohol priznať. Akékoľvek ďalšie doručky za doručovanie prostredníctvom pošty v spise absentovali.

67. Na základe vyššie uvedeného súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov titulom poštovného vo výške 9,10 Eur (4x1,50 Eur + 1x 3,10 Eur).

68. Nakoľko v zmysle § 28 zákona č.222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty sú od dane oslobodené poštové služby, do celkovej výšky odmien súdneho exekútora sa DPH k poštovnému nezarátava.

69. Súd v tejto časti súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu hotových výdavkov za archivovanie spisu a náhradu za administratívny (kancelársky) materiál.

70. Súd má za to, že pokiaľ ide o náklady na archiváciu, svojou povahou ide o výdavky, ktoré exekútorovi vzniknú v budúcnosti. Pri rozhodovaní súdu o trovách musia byť všetky položky hodnoverným dokladom obsiahnutým v spise preukázané tak, aby súd mal dôvod na ich priznanie v rámci náhrady trov exekúcie. Ak by tieto položky trov súd len pasívne „prevzal“ z vyúčtovania súdneho exekútora, postupoval by v rozpore s platnou úpravou týkajúcou sa odmeňovania súdnych exekútorov, nie je totiž možné priznať „náhradu“ hotových výdavkov, ktoré by v budúcnosti mohli vzniknúť. Súd priznal súdnemu exekútorovi len tie trovy, ktoré mu už reálne vznikli do času rozhodovania súdu o trovách exekúcie a boli reálne preukázané. Súd navyše v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ súdnemu exekútorovi v zmysle ust. § 196 patrí náhrada hotových výdavkov za výkon exekučnej činnosti, má nárok na hotové výdavky len v súvislosti s exekučnou činnosťou vykonanou počas exekúcie ako núteného výkonu rozhodnutia, t.j. do jej zastavenia. Vyššie uvedené hotové výdavky totiž nesúvisia s účelným vykonaním exekúcie. Po zastavení exekúcie súdny exekútor vykonáva už len administratívne úkony, náhrada za ktoré je už zahrnutá v odmene súdneho exekútora.

71. Predmetná Vyhláška náhradu hotových výdavkov súdneho exekútora upravuje v § 22 ods. 1 tak, že súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

72. Vyhláška vo svojich spoločných a záverečných ustanoveniach v § 25 autoritatívne stanovuje, že v odmene súdneho exekútora je zahrnutá aj náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou.

73. Niet pochyb o tom, že súdnemu exekútorovi vznikajú v širšom zmysle v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti aj iné výdavky, ako sú demonštratívne uvedené v § 22 Vyhlášky, a to náklady na prevádzku a chod exekútorského úradu, kde patria napr. náklady na mzdy zamestnancov, prípadne koncipientov exekútorského úradu, ďalej výdavky na prípadný prenájom sídla exekútorského úradu, výdavky na energie v súvislosti s prevádzkou úradu, náklady na údržbu sídla úradu (čistiace potreby a náklady na opravy), ako aj materiálové náklady na samotný bežný chod úradu, t.j. výdavky na kancelárske vybavenie a napokon náklady na kancelárske potreby (kancelársky papier, obálky, toner do tlačiarne, písacie potreby, lepidlá, a pod.). Je zrejmé, že všetky tieto náklady a výdavky si súdny exekútor zabezpečuje v rámci chodu svojho úradu, teda nielen v súvislosti s potrebami a situáciou v tej- ktorej individuálnej exekučnej veci. Súd je však toho názoru, že náhrada za tieto výdavky a náklady na prevádzku a chod exekútorského úradu, kde patria aj náklady na spisové obaly, etikety, papier, toner, obálky, na ktoré poukazoval súdny exekútor vo vyčíslení trov exekúcie súdnemu exekútorovi v zmysle § 22 ods. 1 Vyhlášky neprináleží, nakoľko ani pri akomkoľvek extenzívnom výklade § 22 Vyhlášky ich nemožno priradiť k ostatným v tomto ustanovení demonštratívne uvedeným výdavkom, za ktoré exekútorovi náhrada patrí. Na základe výkladu ustanovenia § 22 a § 25 Vyhlášky a ustanovení upravujúcich odmenu exekútora je súd toho názoru, že normotvorca nezahrnul tieto náklady vrátane nákladov za kancelárske potreby do výpočtu nákladov, náhrada ktorých patrí súdnemu exekútorovi úmyselne preto, lebo predpokladal,

že tieto náklady si exekútor bude uhrádzať z odmeny za svoju činnosť, nepochybne aj z dôvodu, že hodnoverné preukazovanie takýchto výdavkov v ich konkrétnom číselnom vyjadrení v danom mieste a čase vo vzťahu ku konkrétnej exekúcii by bolo značne obtiažne resp. v mnohých prípadoch nemožné

74. Za pravdu tomuto výkladu dáva aj historický exkurz do vývinu predmetnej právnej úpravy, ktorý už podal Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení zo dňa 27.9.2012 sp. zn. 17CoE/199/2012, v zmysle ktorého Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako predkladateľ návrhu Vyhlášky, ktorou sa mala meniť a dopĺňať vyhláška č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení Vyhlášky č. 405/2006 Z.z. navrhovalo, aby § 22 Vyhlášky znel: „1/ Exekútorovi patrí popri odmene aj paušálna náhrada hotových výdavkov vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; ak sú hotové výdavky vyššie ako paušálna náhrada, patrí exekútorovi náhrada hotových výdavkov v preukázanej výške. Táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a odborné vyjadrenia, preklady, opisy, fotokópie, náhrady nákladov na vloženie alebo získanie dát z centrálnych informačných systémov a kancelársky materiál, ktorý je súčasťou spisu.2/ Paušálna náhrada hotových výdavkov je 82,98 EUR (2.500 Sk). Ak exekútor požaduje paušálnu náhradu hotových výdavkov, nevyhotovuje ich špecifikáciu. Ak exekútor požaduje náhradu hotových výdavkov vo vyššej sume, je povinný vyhotoviť ich špecifikáciu.3/ Náhradu nákladov na znalecké posudky ustanovuje osobitný predpis.“

75. V navrhovanom znení § 22 bol osobitne vymenovaný aj kancelársky materiál ako súčasť hotových výdavkov v paušálnej sume. Predkladatelia návrhu Vyhlášky mienili k § 25 Vyhlášky pripojiť vetu: „Administratívne náklady nie sú súčasťou administratívnych prác“. V dôvodovej správe k návrhu Vyhlášky predkladateľ zdôvodnil svoj návrh tým, že určenie náhrady hotových výdavkov paušálnou sumou zrýchli a z hospodárni exekučné konanie a zjednotí sa výklad § 22 a § 25 Vyhlášky v tom zmysle, či je v odmene exekútora zahrnutá len náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou (mzdové náklady) alebo aj náklady na administratívny, kancelársky materiál (papier, obaly, obálky a pod.), pretože prax súdov pri rozhodovaní o trovách súdneho exekútora nie je jednotná a súdy si tieto pojmy zamieňajú. V prípade kancelárskeho materiálu ide o kancelárske potreby, ktoré sú priamo súčasťou spisu, ktoré súdny exekútor zaobstaráva zo svojho majetku, na svoje náklady, pri vykonávaní exekúcie pre oprávneného. Navrhované zmeny schválené neboli.

76. Zo skutočnosti, že navrhované zmeny Vyhlášky (v znení: „administratívne náklady nie sú súčasťou administratívnych prác“) prijaté neboli a že platná vyhláška v § 22 osobitne náklady na kancelársky papier, tlač, kopírovanie, obálky, viazanie dokumentov, archiváciu nevymenúva, dospel aj tento súd k záveru, že úmyslom normotvorcu pri určení spôsobu výpočtu odmeny súdneho exekútora podľa Vyhlášky bolo upraviť len výšku odmeny za výkon exekučnej činnosti (v ktorej je zahrnutá aj odmena za administratívne práce obslužného personálu súdneho exekútora) a zakotviť právo exekútora na náhradu hotových výdavkov v preukázateľnej (kontrolovateľnej) výške s tým, že v odmene sú zahrnuté nielen náklady na „administratívne práce“, ale aj náklady vzniknuté pri výkone administratívnych prác (administratívne náklady).

77. O trovách súdneho exekútora súd rozhodol teda v zmysle ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku tak, že zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 49,92 Eur (40,82+9,10 Eur). Nakoľko v zmysle vyššie uvedeného bolo preukázané, že k zastaveniu došlo z dôvodu na strane oprávneného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

78. Vzhľadom na zastavenie exekúcie, súd nepovažoval za dôvodné rozhodovať o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora zo dňa 15.03.2017, keďže procesné rozhodnutie akým je zmena súdneho exekútora je po vzniku dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku už neúčelné.

79. Čo sa týka návrhu na zmenu súdneho exekútora podaného oprávneným dňa 15.03.2017 súd nepovažoval za dôvodné sa v tejto časti exekučného konania kedy bolo rozhodnuté o zastavení exekúcie týmto návrhom ďalej zaoberať, keďže mal za to, že v prípade vyvstania dôvodu, v zmysle ktorého je potrebné exekúciu podľa ustanovení Exekučného poriadku zastaviť, je procesné rozhodnutie, akým je aj zmena súdneho exekútora už neúčelné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 359 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.